

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2018. F. 231/5.**
(2018.V.246.)

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **egy rendbeli, folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

Indokolás:

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg.

A bejelentés:

Panaszos a Budapesti Ügyvédi Kamarához érkezett panaszában kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a felülvizsgálati kérelmét helytelenül a Kúriához nyújtotta be, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú bírósághoz áttette, azonban így a felülvizsgálati kérelem már elkésett. Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd nem tájékoztatta panaszost a felülvizsgálati kérelem elutasításáról.

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentésében részben vitatta a fegyelmi felelősségét, beadványához csatolta az ügy általa relevánsnak tekintett iratait.

Az előzetes vizsgálat eredményeként a fegyelmi megbízott előterjesztette vizsgálati összefoglaló jelentését, melyben 1 rb. folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétség megállapítását indítványozta. Összefoglaló jelentésében az Üt. 3.§ (2) bekezdésére, az Üt. 23.§ (1) és (2) bekezdésére, az Üt. 27.§ (3) bekezdésére az Ügyvédi Etikai Szabályzat 7/3. és 12/4. pontjaira hivatkozott, mint az eljárás alá vont ügyvéd által megsértett normákra. A kamara elnöke elrendelte a fegyelmi eljárást.

A tényállás:

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló okiratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd és a panaszos írásbeli beadványa alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Panaszos kereseti kérelmet nyújtott be a Bírósághoz, mely illetékességből átkerült a Törvényszékhez. A panaszos, mint felperes kérte, hogy a Törvényszék kötelezze a Törvényszéket mint alperest bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére. A Törvényszék a meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította.

A felperes fellebbezéssel támadta meg a Törvényszék ítéletét, amelyben kérte az ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelő ítélet meghozatalát. Az Ítéletábra a meghozott ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítéletében rögzítette, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

A panaszos vette fel a kapcsolatot az Ügyvédi Irodával és kérte, hogy a felülvizsgálati eljárásban a képviselőjét lássák el. A felülvizsgálati kérelmet a panaszos készítette el, azt eljuttatta az ügyvédi iroda vezetője részére, aki azt átnézte, majd telefonon tájékoztatta a panaszost, hogy vállalják az ügyet. Elkészítették az ügyvédi meghatalmazást, amelyet az iroda egyik dolgozója elvitt a panaszoshoz, hogy azt aláírja.

Az eljárás alá vont ügyvéd, illetve irodája a felülvizsgálati kérelmet a Kúriához nyújtotta be. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 272. § (1) bekezdésére figyelemmel megküldte az elsőfokú bíróságnak. A Kúria következetes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem benyújtásának időpontja az a nap, amelyen a kérelem az I. fokú bíróságra megérkezik. Ez jelen esetben [...] napja volt, ezért a felülvizsgálati kérelem elkésztett.

Mindezekre tekintettel a Kúria végzésével a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította.

A Törvényszék a végzésében tájékoztatta a panaszost, hogy a Kúria végzését a bíróság kézbesítette a felperes képviselőjét ellátó Ügyvédi Iroda részére, akik a kézbesített iratot átvették, de erről a panaszost nem tájékoztatták.

A Fegyelmi Tanács az előző részben írt tényállást a panasz bejelentés és az ahhoz csatolt mellékletek, az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentése és annak mellékletei, továbbá a tárgyaláson meghallgatott eljárás alá vont ügyvéd szóbeli nyilatkozata alapján állapította meg. Mivel a panaszos és az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata között lényegi eltérés a tényállás tekintetében nem volt, ezért a Fegyelmi Tanács a tényállást aggálymentesen állapíthatta meg a fentiek szerint.

Az eljárás alá vont védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson a fegyelmi felelősségét elismerte azzal, hogy az ügyvédi ellenjegyzés szabályait nem sértette meg, hiszen a felülvizsgálati kérelem előterjesztése során okirati ellenjegyzés nem történt.

Elismerte, hogy a panaszos által szerkesztett felülvizsgálati kérelmet változtatás nélkül nyújtotta be tévesen a Kúriához, továbbá elismerte, hogy megbízási szerződés nem készült, kizárólag meghatalmazás, valamint azt sem vitatta, hogy a panaszost írásban igazolható módon nem tájékoztatta a Kúria végzéséről, melyben a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasításra került.

Eljárás alá vont ügyvéd védekezése körében előadta, hogy az ügyvédi irodában az operatív irodavezető feladata minden bejövő ügy áttekintése, és – tapasztalat, felkészültség, jogterület alapján – megfelelő kollega részére történő szignálása. Ebben az esetben is így jártak el, azonban vélhetően adminisztrációs hiba okán tévesen a Kúriára került megküldésre a felülvizsgálati kérelem. Eljárás alá vont ügyvéd úgy nyilatkozott, hogy már csak akkor jutott tudomására, hogy hibáztak, mikor megkapták a Kúria végzését.

Eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy nagyon megviseli a tény, hogy fegyelmi eljárás indult ellene, el kívánta mondani, hogy a körülmények teljes ismeretéhez tudni kell, hogy panaszos jogi szakvizsgálóval rendelkező ügyfél, aki az állandó megbízó munkavállalója volt, ezért figyelemmel a felülvizsgálati kérelem pár nappal benyújtási határidejére pro bono vállalta, hogy segítenek.

.-.-.

A fegyelmi biztos a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként végindítványában a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatában írt álláspontját fenntartotta azzal, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megszegte az Üt. 3.§ (2) bekezdését, az Üt. 23.§ (1) és (2) bekezdéseit, valamint az Üt. 27.§ (3) bekezdését továbbá az Ügyvédi Etikai Szabályzat 3/2., 7/3. és 12/4. pontjait.

A fegyelmi biztos, figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd példás fegyelmi előéletére, a három kiskorú eltartottra, valamint azt, hogy a következmények megállapításánál is figyelembe veendő, hogy az a körülmény, hogy ha nem mulasztja el benyújtani a felülvizsgálati kérelmet, önmagában nem alapozná meg azt, hogy a Kúria az első-és másodfokú bíróságok egybehangzó ítéletéhez képest más döntést hozott volna, továbbá kérte figyelembe venni Eljárás alá vont Ügyvéd elismerő nyilatkozatát.

Súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a jogorvoslati jog biztosítása alapvető fontosságú ügyvédi feladat, és bár adminisztratív problémának tűnik a benyújtás, de ez alapvető. Nem lehet mentség, hogy csak a felülvizsgálati kérelem benyújtásra vállalt az eljárás alá vont ügyvéd megbízást, mert a megbízás elvállalásával azt a felelősséget vállalja, mint bármely megbízás alapján. Nem az a fokmérő, hogy egy már elkészített beadvány benyújtását vállalta, felelőssége olyan, mintha ő maga készítette volna a beadványt. A megbízó jogorvoslati jogának érvényesítése elmulasztásával megsértette az Üt-ben előírt kötelezettségeket.

Mindezeket figyelembe véve a fegyelmi biztos írásbeli megrovás fegyelmi büntetés kiszabását indítványozta.

Az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője végfelszólalásában hangsúlyozta, hogy az ügyfél szakvizsgázott, jogi végzettségű személy, ennek a büntetés kiszabásánál jelentősége van. A panaszos készítette és címezte meg a felülvizsgálati kérelmet. A panaszolt ügyvéd erről csak akkor szerzett tudomást, amikor már semmit nem lehetett tenni. Nem vitatta azonban, hogy eljárás alá vont írta alá a meghatalmazást. Egyetértett azzal, hogy a fegyelmi biztos enyhítő körülményként az eljárás alá vont ügyvéd elismerését emelte ki, hiszen ahogy Frank Ignác is mondta, az elismerés és a beismerés között nagy különbség van. Előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elismerte a felelősségét, de mivel nem tett semmit, így nem beismert, hanem elismert.

A fegyelmi biztos indítványa részben alapos.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvénynek (Üttv.) a fegyelmi felelősség megítélése alapjául szolgáló anyagi jogi rendelkezései 2018. január 1. napján léptek hatályba. A jelen fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt, 2018. december 22-én hatályba lépett, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – **a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő** rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FESZ 42.2. pontja alapján pedig e szabályzat rendelkezéseit a 2019. január 1-jét követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

A jelen ügyben kifogásolt ügyvédi magatartásra 2018. január 1. napját megelőzően került sor, így az anyagi jogi normák tekintetében az 1998. évi XI. törvény (Üt.) és az ezen időpontban még hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló többször módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (**régi Etikai Szabályzat**) rendelkezéseit kell alkalmazni, míg 2019. január 1-jét követően az eljárás lefolytatására az Üttv. és a FESZ eljárásjogi rendelkezései az irányadóak.

Az Üt. 37. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott köteleességét vétkesen megszegi.

Az Üt. 3. § (2) bekezdése és a régi Etikai Szabályzat 3/2. pontja alapján az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.

Az Üt. 23.§ (1) Az ügyvéd és a megbízó között a megbízás akkor jön létre, ha a felek megállapodtak a megbízás tartalmában, a megbízási díjban és az előrelátható költségekben. A felek költségátalány alkalmazását is kiköthetik. (2) A megbízást - a tanácsadás esetét kivéve - írásba kell foglalni. Az írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

A régi Etikai Szabályzat 12/4. pontja szerint az ügyvéd különösen kerülje el, hogy indokolatlan késedelemmel, tájékoztatás elmulasztásával, személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más hasonló magatartás tanúsításával a megbízónak az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalma megrendüljön.

Eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem készített írásban megbízási szerződést, továbbá a felülvizsgálati kérelmet helytelenül nem az elsőfokú bírósághoz nyújtotta be, melynek következményeként a felülvizsgálatot a Kúria hivatalból elutasította, továbbá, hogy az elutasítás tényéről a panaszost írásban nem tájékoztatta, megsértette az **Üt. az Üt. 3. § (2) bekezdését** és az **Üt. 23. § (1) bekezdését** valamint a **régi ÜESZ 3/2. és 12/4. pontjait**. Ezen mulasztásaival egy rendbeli, folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az Üt. 27. § (3) bekezdésének, valamint a régi Etikai Szabályzat 7/3 pontjának megsértése, azaz az okirati ellenjegyzés szabályainak megsértése tekintetében nem állapítható meg az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége, tekintettel arra, hogy a megbízása során semmilyen okirat ellenjegyzésre nem került.

Eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétség elkövetését a fegyelmi eljárás során az okirati ellenjegyzés szabályainak megsértésének kivételével elismerte.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint eljárás alá vont ügyvéd jogosult lett volna megtagadni a panaszos által megszerkesztett felülvizsgálati kérelem benyújtását, figyelemmel az igen rövid benyújtási határidőre, mely kizárta a felülvizsgálattal érintett ügy szükséges megismerését. A Fegyelmi Tanács értékelte, azt a tényt, hogy eljárás alá vont ügyvéd irodája panaszos munkáltatójának állandó megbízottja, így a jó ügyfél kapcsolat fenntartása érdekében vállalták a felülvizsgálati kérelem benyújtását. Ha azonban úgy döntött, hogy a megbízást ilyen feltételek mellett is elvállalja, meg kellett volna győződnie a benyújtás helyéről, így utólag nem hivatkozhat arra, hogy a panaszos jogvégezett ember és ő címezte meg a kérelmet.

A Fegyelmi Tanács azonban hangsúlyozza, hogy az ügyvédség megítélését súlyosan csorbítja az a tény, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálás nélkül került elutasításra az eljáró ügyvéd hibájából, melynek következménye, hogy a panaszos a jogorvoslat ezen formájától elesett, továbbá, hogy ezt követően eljárás alá vont ügyvéd még a tájékoztatási kötelezettségének sem tett eleget.

A cselekmény rendbeliségét az egy megbízás keretében történő normasértés határozta meg míg a folytatólagosság az eljárás alá vont ügyvéd egy megbízáshoz köthető több normaszegése – írásbeli megbízási szerződés hiánya, a felülvizsgálati kérelem helytelen benyújtása, továbbá a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása - határozta meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a tényállásban írt mulasztásaival, ha nem is egyenes szándékkal, de eshetőleg szándékkal sértett szabályt, mert annak lehetséges következményeit kifejezetten nem kívánta, de azok felismerhetőek voltak és azokba legalábbis belenyugodott.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § a) pontjában írt írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazta.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte, hogy a jogorvoslati jog biztosítása sérült, mely alapvető fontosságú ügyvédi feladat. Ugyanakkor enyhítő körülményként vette figyelembe, eljárás alá vont ügyvéd példás fegyelmi előéletét, azt, hogy három kiskorú eltartásáról gondoskodik, a fegyelmi felelősségének az elismerését, valamint azt, hogy eljáró ügyvéd hibája önmagában nem alapozná meg azt, hogy a Kúria az első-és másodfokú bíróságok egybehangzó ítéletéhez képest más döntést hozott volna. Mindezekre tekintettel a Fegyelmi Tanács, osztva a fegyelmi biztos álláspontját, elegendőnek találta az írásbeli megrovás fegyelmi büntetés alkalmazását.

Miután a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét megállapította, az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ 40.2. a) pontja alapján kötelezte eljárás alá vont ügyvédet a fegyelmi eljárás átalányköltségének a megfizetésére, melynek összegét a FESZ 40.9. pontja alapján 60.000.-Ft-ra mérsékelte, figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd már a vizsgálati szakban is tanúsított elismerésére.

A Fegyelmi Tanács végezetül rögzíti, hogy a jogszabály-változás következtében a jelen fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt a fegyelmi megbízott elnevezése *fegyelmi biztosra*, míg a panaszos elnevezése *bejelentőre* változott, így ahol a jelen határozat fegyelmi megbízottat említ, azon a fegyelmi biztost, ahol pedig panaszost említ, azon a bejelentőt is érteni kell.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. június 2. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2018. F. 231.)